

[Else Gregersen.]

udvinding af atomenergi, automation og måske særlig kommende måle- og kontrolmetoder med benyttelse af radioaktive stoffer hvorområder, hvor der vil kræves forholdsvist mange folk med en vis videnskabelig baggrund.

Mit parti vil derfor helt kunne gå ind for en forbedring af civilingeniøruddannelsen her i landet — det vil jeg gerne understrege stærkt — men samtidig må jeg fremhæve, at det spørgsmål, der foreligger i dag, er et helt andet, nemlig om det er rimeligt at bruge så mange penge som 500 mill. kr. til en udbygning af Danmarks tekniske højskole i Lundtofte.

Planlægningsudvalgets redegørelse, der er trykt som bilag til lovforslaget, regnede med et beløb på godt 800 mill. kr. for en kapacitet på ca. 3.700 studerende, hvilket beløb dog i redegørelsens sidste afsnit nedsættes til 690 mill. kr. uden videnskabeligt udstyr; med videnskabeligt udstyr måtte man regne med i alt fald ca. 800 mill. kr. Lovforslaget regner nu med i alt 500 mill. kr., hvilket beløb efter bemærkningerne til § 1 også skal omfatte videnskabeligt udstyr, og samtidig regner man ikke længere med 3.700, men med godt 5.100 studerende. Man har således fået en nedgang i udgiften pr. plads for studerende fra 215.000 til ca. 98.000 kr., altså til under halvdelen. Denne store nedsættelse viser i alt fald én ting med sikkerhed, nemlig at man oprindeligt har villet bruge alt for mange penge til projektet, for der foreligger ikke fra nogen side noget om, at nedsættelsen er sket på bekostning af uddannelsens kvalitet. Når man ser, hvor meget beløbet pr. studerende kunne reduceres, blot fordi der blev protesteret fra forskellig side, er det vel naturligt, at man tænker videre: mon nu ikke også det beløb på 500 mill. kr., som lovforslaget vil bruge til formålet, er alt for stort?

I udvalgsbetænkningen fremhæver et mindretal, det ærede medlem hr. Knud Thomsen, at der ikke er givet nogen rimelig forklaring på, hvorfor Lundtofteprojektet skal være over 3 gange så dyrt som Lundprojektet; der er tale om 500 mill. danske kr. mod 130 mill. svenske kr., og det ærede medlem antager ikke, at den svenske kroners købekraft i denne forbindelse er

væsentlig større i Sverige end den danske kroners i Danmark.

Der synes derfor at foreligge et ganske klart misforhold, idet der i Lundtofte kun er regnet med rundt regnet dobbelt så mange studerende som i Lund. Vi kan let blive enige om, at der her virkelig er et misforhold, men jeg vil gerne tilføje, at vi i mit parti ser således på det, at misforholdet mellem udgifterne i Lundtofte og i Lund i virkeligheden er langt større, end det er fremhævet i mindretalsbetænkningen. Et auditorium til 100 koster på alle punkter, lige bortset fra udgifterne til selve siddepladserne, langt fra det dobbelte af et auditorium til 50 studerende. Dette gælder i endnu højere grad for laboratorier, hvor man f. eks. af enhver større maskine på et maskinlaboratorium eller ethvert andet større forsøgsanlæg til undervisningsbrug kun anskaffer ét eksemplar. En fordobling af antallet af studerende viser sig i mange tilfælde slet ikke i en større anskaffelsessum, men i en mere udstrakt anvendelse af forsøgsanlæggene.

Fællesanlæg, f. eks. rektorbolig, portnerbolig, varmecentral m. m., vil naturligvis også langt fra medføre den dobbelt udgift, fordi antallet af studerende fordobles.

Det fremhæves da også af Danmarks tekniske højskole — bilag 3 — i en redegørelse for, hvorfor hele højskolen bør udflyttes, at laboratorier i betydeligt omfang betjener 1. og 2. dels studerende, og så må det være selvfølgelig, at studerende på samme trin kan udnytte endnu flere fælles faciliteter.

Det er derfor helt klart, at en fordobling af antallet af studerende aldrig kan begrunde en fordobling af byggeprisen. Selv om vi måske bør regne med, at de 130 mill. svenske kr., som højskolen i Lund skal koste, i købekraft ikke svarer til 130 millioner, men måske til 150 mill. danske kr. i Danmark, bør udgiften i Lundtofte ikke blive 300 mill. danske kr., men måske snarere 225 mill. kr. Lægger vi hertil 25 mill. kr., fordi Lund ikke uddanner visse specialister, kommer vi stadig kun op på 250 mill. kr. — altså ikke mere end halvdelen af lovforslagets 500 mill. kr.

Det kan derfor efter mit partis opfattelse under ingen omstændigheder være rigtigt uden videre at give en bemyndigelse til at